

Isten ítéletet mond. Az ítélet – az örökkévaló Istenhez illően – örök időkre szól, ezután már nem változtathatunk a helyzetünkön.

Furcsamód ez a rész ennek ellenére Jézus szeretetről szóló tanításának az összefoglalása. Isten nem valamiféle hosszadalmas vizsgálódás alapján választja szét az embereket. Nincs szükség végeleáthatatlan procedúrára, egyértelműek a szempontok.

Nem valamiféle bonyolult lelki dolgokat (ima, templomba járás stb.) kér az embertől számon. Súlytalan számos olyan dolog, ami a mi földi logikánkkal esetleg nagyon fontosnak tűnik. Meglepő módon még a hit sem szerepel ebben a felsorolásban. Az egyetlen szempont, hogyan viselkedtünk a körülöttük levő emberekkel. A példabeszédből egyértelmű, hogy nemcsak azokkal kell jót tenni, akik közvetlen fizikai nélkülözést szenvednek (éheznek, ruhátlanok), hanem egyenesen utána kell menni a problémákkal küzdőknek: meglátogatni a betegeket (tartósan ágyhoz kötötteket, öregeket), felkeresni a börtönben levőket. Jézus nem beszél arról, hogy ezek a börtönben levők esetleg igazságtalanul lennének börtönben. A segítségre elég ok, hogy szenvednek.

Evidencia, hogy a hatalmasok, ha az érdekeiknek megfelelően viselkedünk, jutalmaznak, ha nem, akkor büntetnek. Ezzel szemben Jézus tanításának a lényege, hogy bárkivel teszünk is jót, akár a legkisebbek valamelyikével, azt Vele tesszük. Ez pedig azért is fontos, mert aki elesett, segítséget szenvedő – éhező, ruhátlan, otthontalan, börtönben van stb. –, az nagyon sok esetben cseppet se szimpatikus ember. A lepukkant hajléktalanok, a börtönben levő bűnözők az esetek többségében nem nagyon látszanak olyannak, akiken az ember feltétlenül segíteni szeretne. Mégis bennük, az elesettekben kell meglátni Jézust.

És mi van azokkal, akik Jézus baljára kerülnek? Hogyan egyeztethető össze a szerető Istennel, hogy egyeseket örök kárhozatra ítél? Szoktuk mondani, hogy van olyan ember, „akin az Isten sem segíthet”. Aki élete folyamán sosem fordult oda az elesettekhez, nélkülözőkhöz, azon bizony az Isten sem tud segíteni. Akiben nincs szeretet, abban nincs semmi közös a nagybetűs Szeretettel. Halmazelméleti példával élve, nincs közös metszetük. Szeretet nélkül nem lehetünk egyek a szerető Istennel.

Kissné Kosztolányi Klára, Pilisborosjenő